

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 78/2012
07.11.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. В.П., због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 362/12 од 27.09.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 887/12 од 01.03.2012. године, у седници већа одржаној 07.11.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 362/12 од 27.09.2012. године подигнут против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 887/12 од 01.03.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 1531/10 од 14.10.2011. године, окр. В.П. оглашен је кривим због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Крагујевцу је, уважањем жалбе и по службеној дужности, пресудом Кж1 887/12 од 01.03.2012. године преиначио првостепену пресуду и на основу члана 354. тачка 2. ЗКП према окр. В.П. одбио оптужбу за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 887/12 од 01.03.2012. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости Ктз 362/12 од 27.09.2012. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и утврди да је другостепеном пресудом повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. ст. 2. и 3. ЗКП и одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца, адв. Р.П., док окривљеном достава позива није могла бити извршена на адреси у списима. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Према наводима захтева другостепени суд је, доносећи одбијајућу пресуду, заузео погрешан став да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари, с обзиром на то да је одлуку у прекршајном

поступку донео управни орган а не суд.

Супротно изнетим наводима захтева Врховни касациони суд налази да је другостепени суд правилно применио кривични закон када је према окр. В.П. одбио оптужбу за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, јер је поступак против њега за исто дело решењем правноснажно обустављен.

Правноснажним решењем општинског судије за прекршаје у Крагујевцу 18УП. ЈРМ - 757/09 од 21.09.2009. године обустављен је прекршајни поступак против окр. В.П. јер није доказано да је окривљени учинио прекршај из члана 12. став 1. Закона о јавном реду и миру, који му је захтевом за покретање прекршајног поступка стављен на терет.

У образложењу наведеног решења дат је чињенични опис прекршаја који одговара чињеничном опису кривичног дела из члана 170. став 1. КЗ, наведеног у приватној кривичној тужби приватне тужиље В.М., за које се окривљеном суди у овом поступку. Чињенични опис прекршаја се, дакле, односи на истог окривљеног, на исти животни догађај који се десио у исто време и на истом месту како је то наведено и у приватној тужби.

Одредбом члана 6. став 1. ЗКП прописано је да нико не може да буде гоњен и кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или је за то дело поступак против њега правноснажно обустављен, или оптужба правноснажно одбијена.

Правна сигурност у казненом праву гарантована је и Уставом Републике Србије који у члану 34. став 4., између осталог, одређује да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен, или је поступак правноснажно обустављен, а истим забранама подлеже и вођење поступка за неко друго кажњиво дело.

Такође, одредба члана 4. Протокола 7 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода прописује да се никоме не може

поново судити нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе за дело због кога је већ био правноснажно ослобођен или осуђен, у складу са законом и кривичним поступком те државе.

Из наведених одредаба јасно произилази да је забрањено вођење поступка за кажњиво дело, уколико оно произилази из истих чињеница, које су предмет дела које је већ правноснажно пресуђено.

Имајући у виду цитиране одредбе и конкретну ситуацију односно истоветан чињенични опис прекршаја и кривичног дела из члана 170. став 1. КЗ, Апелациони суд у Крагујевцу је правилно закључио да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари односно да постоји околност која представља апсолутну сметњу за одлучивање у овом кривичном предмету, по приватној тужби приватне тужиље В.М.

Правилност и законитост овакве одлуке другостепеног суда посебно се не доводи у питање наводима захтева да се не може радити о пресуђеној ствари јер је одлуку у прекршајном поступку донео управни орган а не суд. Ово из разлога што и Устав Републике Србије, који гарантује правну сигурност у казненом праву не говори искључиво о непоновљивости поступка за „кривично дело“, већ за свако „кажњиво дело“, што подразумева правноснажно окончање поступка пред било којим органом који по закону изриче казне, а не само пред судом.

Према томе, Врховни касациони суд налази да је другостепени суд правилно применио кривични закон када је према окр. В.П., на основу члана 354. тачка 2. ЗКП, одбио оптужбу за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, а наводе захтева за заштиту законитости о учињеној повреди кривичног закона из члана 369. тачка 2. и 3. ЗКП, оцењује неоснованим.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 424. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.